

“Nee, is niet erg, maar het is nog zo kortgeleden en ik praat er niet zoveel over,” zegt Mieke. Anja hoort de meisjes praten en ze voelt het verdriet bij Mieke. Wat erg. Maar dat ze er nooit over praat, betekent dat ze dat ook niet doet met haar vader, denkt ze.

Ze herinnert zich dat ze het over zijn vrouw hadden bij de kennismaking en dat Joery heel snel van onderwerp veranderde. Peinzend kijkt ze van de een naar de ander. Ze vindt Joery een aardige, maar ook zeker aantrekkelijke man, nog duidelijk niet klaar voor een nieuwe liefde, maar misschien wel voor vriendschap. Misschien krijgt zij deze twee verdrietige mensen wel aan het praten.

Zaterdagochtend wordt Mieke wakker met een fijn gevoel. Yes, ze mag vandaag naar de manege met Anja, samen Pebbles verzorgen!

Zou Ranomi er ook zijn vandaag? Dat zou wel leuk zijn!

“Heb je er zin in vandaag?” vraagt papa. “En vergeet je straks Anja niet mee te brengen voor de lunch. Dan doen we ook wat terug voor het feit dat jij vandaag met haar mee mag, oké?”

Mieke wandelt richting manege en wordt ingehaald door een scooter. Er zit een meisje achterop en dan ziet Mieke dat het Ranomi is.

“Hé Mieke!” roept Ranomi. Ze lijken al een beetje vriendinnen te worden. Dat doet Mieke zichtbaar goed. Ze loopt meteen naar Pebbles en geeft hem een kus op zijn snuit. Ook Anja is er al en ziet de vriendschap tussen haar paard en Mieke. Dat is erg apart. Ze legt Mieke uit hoe je een paard verzorgt. Daarna mag ze op Pebbles zitten en samen met Anja lopen ze een paar rondjes in de bak. Mieke vindt het zo fijn en vergeet bijna de tijd. Ze

moeten gaan lunchen. Ranomi vraagt of ze 's middags nog even terugkomt, misschien een eerste rijlesje?

"Ja, ik kom graag terug!" roept Mieke enthousiast.

De lunch met Anja en papa was gezellig en het paardrijden was super, supervet! Die avond schrijft ze weer in haar dagboek. Voor het eerst sinds mama dood is, staan er ook weer leuke dingen bij. Praten met papa over mama gaat nog niet goed, maar ze neemt zich voor om het echt te gaan proberen.

De volgende dag, als papa weer terug is van zijn werk, probeert ze het te hebben over de as van mama. Maar oei, Joery schrikt hiervan en reageert geïrriteerd en een beetje boos. Hij zegt dat ze zich daar niet mee moet bemoeien, dat is iets voor grote mensen.

Dit komt hard aan bij Mieke. Ze rent huilend naar buiten en papa heeft niet door dat hij haar zo veel pijn heeft gedaan.

Ze rent al huilend naar de manege en regelrecht naar Pebbles.

Deze voelt dat het meisje verdriet heeft en laat haar toe in zijn box. Mieke kruipt in een hoekje en vertelt tegen Pebbles dat ze mama zo mist. Het wordt schemerig en eigenlijk moet ze naar huis, maar het maakt papa toch niks uit hoe het met haar gaat, dus ze blijft zitten!

Intussen roept papa haar en zoekt het hele huis af. Hij gaat naar haar slaapkamer, kijkt ook onder het bed en vindt daar het mandje met de spulletjes van zijn overleden vrouw. Hij ziet ook een dagboek en begint automatisch te bladeren en te lezen.

Wow, hij schrikt van alles wat Mieke geschreven heeft. Wat heeft ze een verdriet! Hij schaamt zich. Hij heeft zoiets lelijks gezegd en dacht alleen aan zichzelf. Hij heeft gezien dat Mieke lief over Anja schrijft en besluit haar te bellen en hulp te vragen.

Waar kan zijn dochter toch zijn? Anja komt meteen als ze het verhaal van Joery hoort. Zij leest het dagboek niet, maar vertelt dat zij het verdriet voelde toen Mieke met Ranomi over haar moeder sprak. Ineens veert Anja omhoog en trekt Joery met zich mee.

"Kom, ik denk dat ik weet waar ze is," zegt ze. Ze rennen naar de manege en rechtstreeks naar de box van Pebbles. Pebbles ligt in de box met het hoofd op het stro en tegen de hals van het paard ligt Mieke te slapen. Ze heeft zichzelf in slaap gehuild, de tranen kun je nog zien. Anja laat Joery dit prachtige tafereeltje zien en zegt zacht dat ze vanaf de eerste minuut de vriendschap tussen deze twee voelde.

Haar paard werd zo rustig als Mieke in de buurt was, terwijl het meisje nog nooit een paard had aangeraakt. Heel speciaal! Joery moet een traantje wegpinken. Anja slaat een arm om hem heen.

"Alles komt goed en als jullie willen dat ik help, zal ik dat doen," zegt ze. Joery maakt zachtjes zijn kleine meisje wakker en tilt haar op. Mieke begint weer te huilen, maar nu zijn het tranen van geluk. Ze geeft Pebbles een dikke kus en zegt: "Dank je wel, grote vriend. Morgen kom ik weer!"

Samen met Anja en papa kiest Mieke een mooi sieraad uit, waar ze as van mama in kan bewaren. Een hart, zodat ze mama altijd bij zich heeft. Samen met papa kijkt ze foto's van mama in het album. Ze lachen om de rare gezichten die mama wel eens trok. Er zit een foto bij waar mama op een manege is; dat is en voelt heel speciaal.

Anja is vaak bij hen en ze hebben een sterke vriendschap opgebouwd. Mieke hoopt eigenlijk dat papa verliefd gaat worden op Anja, maar hij heeft nog wat tijd nodig...